

Рожкова Анастасія Юріївна,
асистент кафедри професійної освіти, ресторанного і туристичного бізнесу
ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»,
здобувачка вищої освіти другого (магістерського) рівня
спеціальності 015.39 «Професійна освіта. Цифрові технології»
СНУ імені Володимира Даля

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ САМООРГАНІЗАЦІЇ У МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ

Актуальність цифрової грамотності майбутніх викладачів зумовлена потребою в підготовці педагогів, здатних ефективно адаптуватися до викликів сучасної системи освіти. Умови швидкого розвитку технологій і переходу до дистанційного навчання вимагають від викладачів умінь самостійно організовувати свою професійну діяльність, планувати навчальний процес і взаємодіяти зі здобувачами освіти через цифрові платформи. Формування професійної самоорганізації за допомогою цифрових технологій сприяє підвищенню якості освіти, розвитку критичного мислення та активного навчання, що робить цю тему надзвичайно актуальною в умовах сучасного освітнього середовища.

Цифрові технології становлять важливий інструмент формування професійної самоорганізації у майбутніх викладачів, поєднуючи теоретичні основи і практичні аспекти, що сприяють їхньому розвитку в умовах сучасного освітнього середовища.

У теоретичному плані впровадження цифрових технологій у процес підготовки педагогів передбачає формування у студентів знань і навичок, необхідних для успішного управління власною освітньою діяльністю. Це охоплює розуміння принципів дистанційного навчання, самоосвіти, а також вміння працювати з різними платформами для організації навчального процесу. Курс навчання може включати модулі, присвячені цифровій грамотності, де майбутні викладачі вчаться використовувати онлайн-ресурси, щоб ефективно інтегрувати новітні технології у свою практику.

Практичний аспект використання цифрових технологій у формуванні професійної самоорганізації виявляється в можливостях організації свого часу і ресурсів. Викладачі можуть ефективно використовувати програми для управління проектами, онлайн-календарі та інструменти планування, які допомагають їм координувати навчальні завдання, вести моніторинг та самоаналіз своїх досягнень. Це підвищує їхню продуктивність, дозволяючи зосередитися на основних завданнях і вдосконалювати свою педагогічну майстерність.

Сучасні викладачі повинні не лише володіти змістовими знаннями, а й бути цифрово грамотними. Це означає, що вони мають уміти ефективно користуватися технологіями для адміністрування навчального процесу, вибору відповідних інструментів для оцінювання навчальних досягнень, а також для самоосвіти. Розвиток цифрової грамотності включає в себе навички роботи з інформаційними ресурсами, аналізу та синтезу інформації, використання програмного забезпечення для створення змістового матеріалу та управління проектами.

Сучасні цифрові платформи дозволяють впроваджувати аналітику, що може використовуватися викладачами для самооцінки і покращення якості викладання. Наприклад, через системи управління навчанням (LMS) викладачі можуть отримувати статистику щодо активності студентів, оцінок та їх прогресу. Це забезпечує зворотний зв'язок, який дозволяє адаптувати стратегії викладання, більш точно реагувати на потреби студентів і вдосконалювати власні методи роботи.

Цифрові технології також забезпечують доступ до різноманітних ресурсів для самоосвіти, таких як онлайн-курси, вебінари, електронні бібліотеки, що дозволяє викладачам постійно оновлювати та розширювати свої знання в різних галузях. Це

стимулює власну ініціативність викладачів і формує культуру безперервного навчання, що є важливим аспектом їх професійного розвитку.

Крім того, використання соціальних платформ і спільнот для обміну досвідом і ресурсами підвищує рівень колективної взаємодії серед викладачів. Такі спільноти забезпечують можливості для професійного наставництва, обміну найкращими практиками та підтримки, що є неоціненним для професійної адаптації.

Значним є також вплив цифрових технологій на розвиток комунікативних навичок. У сучасному навчальному процесі викладачі мають можливість активно взаємодіяти зі студентами через чати, форуми та соціальні мережі, що допомагає сформувати позитивну атмосферу навчання та знижує бар'єри у комунікації.

Отже, цифрові технології є потужним інструментом формування професійної самоорганізації у майбутніх викладачів, забезпечуючи інтеграцію теоретичних знань та практичних навичок. Це сприяє формуванню сучасного, гнучкого та адаптивного педагогічного підходу, що відповідає вимогам динамічного освітнього середовища та потребам навчального процесу. Включення цифрових технологій у процес підготовки педагогів не лише готує їх до викликів сьогодення, але і створює умови для розвитку їхньої індивідуальної інноваційності та професійної ідентичності. Завдяки інтеграції новітніх технологій у викладацьку діяльність, створюється середовище, яке сприяє успішному саморозвитку, критичному мисленню, комунікації та співпраці – усім необхідним компонентам, які підготовлюють педагогів до викликів сучасної освітньої реальності.